

## Public Administration in Belarus: March - April 2026

This digest provides an overview of key developments in government and public administration in Belarus during March and April 2026, including new appointments in the government, Security Council and diplomatic corps, a reshuffling of local officials, and adoption of new legislation on lawmaking and civil law.

### Дзяржаўнае кіраванне ў Беларусі ў сакавіку-красавіку 2026 г.

У гэтым дайджэсце прадстаўлены агляд ключавых падзей у дзяржаўным кіраванні ў Беларусі ў сакавіку-красавіку 2026 года, у тым ліку новыя прызначэнні ва ўрадзе, Савеце бяспекі, дыпламатычным корпусе, перастаноўкі ў мясцовых уладах і прыняцце новага заканадаўства аб заканатворчасці і грамадзянскім праве.

### Public administration news (March - April 2026)



# Personnel changes in state agencies

## Changes in the government

### New deputy prime minister

On 9 April, Aliaksandr Lukashenka [appointed](#) a new deputy prime minister responsible for construction, transport, and housing services. Aliaksandr Tserakhau previously headed the state construction company 'Minskbud' and, from 2014 until 2020, served as minister of housing and utilities. Lukashenka suggested that several other candidates were considered for the role but ultimately selected Tserakhau due to his practical experience of managing state-owned enterprises such as 'Minskbud'. Tserakhau replaced Anatol Sivak, who had held the position since 2020 and [resigned](#) without a new appointment; this possibly means retirement for the 63-year-old official, but the real reason behind his removal remains unknown.

Back in January, state media [reported](#) that Lukashenka publicly rejected several potential appointments backed by the government. Candidates included the chairman of the Minsk City Executive Committee, Uladzimir Kukharau, who reportedly sought transfer into government. Both [Kukharau](#), [Tserakhau](#) and Turchyn served in the government under Siarhei Rumas in 2018–2020. Kukharau was the deputy prime minister overseeing construction, transport, and housing services – before changing positions with Sivak as chair of the Minsk City Executive Committee after the dismissal of the Rumas government during the political upheaval of 2020. Tserakhau served as minister of housing and public utilities under Rumas and was also removed from office at that time. It is possible that the current prime minister, Turchyn, is trying to bring back into the government those personnel who worked with him during the "liberal" Rumas administration.

### New minister of culture

On 9 April, Lukashenka [appointed](#) Marat Markau as minister of culture, transferring him from his previous role as minister of information. Independent media [call](#) Markau one of the key ideologues of the Lukashenka regime, having previously served as chairman of the board of state propaganda channel ONT. Before his move to state television, he spent eight years working in Lukashenka's administration, rising from chief adviser to first deputy head of the main ideological directorate.

Lukashenka [said](#) that the move to the Ministry of Culture was on Markau's own initiative, and that former ministers were not working effectively. Markau replaced Ruslan Charnetski, who had headed the ministry of culture for a little more than a year (since December 2024). Independent media [noted](#) that several hours before the dismissal, the

Ministry of Culture's press service reported on an official, scheduled meeting on the same day between minister Ruslan Charnetski and the Tanzanian Ambassador to Belarus; this suggests that Charnetski likely wasn't informed of his imminent dismissal.

## **New minister of information**

On 9 April, Dzmitry Zhuk was appointed minister of information. According to [independent](#) media, Zhuk's appointment is a routine staffing decision, filling a vacancy left after the ambitious Markau moved to the Ministry of Culture. Zhuk is [described](#) in the media as one of the leading state propagandists: since 2018 he has headed one of main pro-regime outlets, SB Belarus Today. Prior to that he led the state news agency BELTA for 15 years and, earlier still, served as Lukashenka's press secretary between 1999 and 2003.

The replacement of the minister of information followed YouTube's [removal](#) of channels run by major Belarusian state media outlets, including the news agency BELTA and pro-government TV channels ONT and STV. The Ministry of Information [condemned](#) YouTube's 3 April action, signalling possible retaliatory measures and starting speculations that YouTube might soon be banned in Belarus.

Experts, however, [argue](#) that Lukashenka's regime is unlikely to ban major western social media platforms, mirroring the recent policies in Russia, due to the potential negative effect such a decision would have on the regime's popularity among Belarusians. The new minister of information was rather cautious in [talking](#) about a potential ban, which likely reflects the fact that the purely operational role he will play in case a decision on the ban is made at a higher level. Meanwhile, the information ministry remains one of the repressive institutions, responsible for prosecution of journalists and maintaining a list of 'extremist materials'.

## **Minister jailed on corruption charges**

On 12 March, state media [reported](#) a rare case of an acting minister detained on corruption charges. Siarhei Masliak, the minister of natural resources and environmental protection, was detained on bribery charges, allegedly after being caught accepting a bribe. On 19 March, he was formally [dismissed](#) from office 'in connection with committing an offence incompatible with holding state civil service'. The minister since April 2024, Masliak previously led Minsk's Zavadski district, holding senior environmental and municipal roles in the city administration, following early career work in the state 'Zelenbud' landscaping system. Details of the case were publicly [shared](#) during a meeting on combating 'unreasonable and unfair brokerage'. Lukashenka's approach to corruption is widely known: he selectively uses corruption cases to

control state servants at lower levels, with investigations and detentions rarely touching the higher officials; accordingly this case is rather unusual.

## Changes in the Security Council amid military inspection

At the beginning of 2026, Aliaksandar Lukashenka started a large-scale army inspection, shortly after U.S. forces captured his close ally, Venezuelan dictator Nicolás Maduro. After those events, Lukashenka [appointed](#) a new commander of the Special Operations Forces and ordered a snap [inspection](#) of the armed forces. The snap inspection, while [unlikely](#) to be a loyalty check, might have been a disciplinary exercise triggered by Lukashenka's concern for his personal security. Independent media, citing comments by regime propagandists, [report](#) that the inspection might be a preventive measure against a potential repeat of the Venezuelan scenario in Belarus.

The inspection started on 23 January, with a brigade based in Lepel district put on combat alert under Lukashenka's personal order, [bypassing](#) the General Staff or Ministry of Defence. Lukashenka said that, to ensure abruptness of the inspection, he [signed](#) a classified order which was delivered directly to a designated unit via the state secretary of the Security Council Aliaksandar Valfovich. The State Control Committee was also [involved](#), tasked with overseeing military property and control over proper use of state budget funds.

Since Russia's full-scale invasion of Ukraine, Belarus has significantly [expanded](#) and intensified military training and exercises, coupled with an increase in defence spending. Analysts [note](#) that the consequences of the recent inspection are yet to be seen, with restructuring or personnel changes possible in the coming months.

On 3 March, Lukashenka [appointed](#) two new deputies to the Security Council. Aliaksandar Nieviarouski was promoted to first deputy, while Andrei Harbatsenka became deputy to Valfovich. Lukashenka emphasised the necessity of improving officer training, a task likely to be led by Harbatsenka, who is the former head of the Military Academy. Lukashenka [mentioned](#) that former Wagner Group mercenaries were used as instructors, with deputy interior minister Mikalai Karpiankou taking the initiative to bring them in.

## Changes in the local administration

On 3 March, Lukashenka [approved](#) a reshuffle of local officials. The reshuffle related to two districts in the city of Brest, as well as the Brest and Minsk regional administrations. Siarhei Zhydzetski was promoted to head of Stolin district, having previously served as deputy chairman of the Pinsk district. In Brest city, Aliaksandar Ulasavets will move from

leading the Leninski district administration to head the Maskouski district. He will be replaced by Mikalai Yafimavich, formerly an official in the Brest Regional Executive Committee. In the Minsk region, Siarhei Zubel was appointed head of the Lahoysk district, moving from deputy chairman of the Vileyka district.

On 9 April, local officials were [reshuffled](#) in the Vitsebsk region. Lukashenka publicly [criticised](#) officials there in recent months, pointing to mismanagement and problems in agriculture. In January, former ambassador to Russia Aliaksandar Rahochnik was appointed as head of Vitsebsk region to 'rescue' it. Now Lukashenka has appointed two deputy chairmen to assist Rahochnik. Aliaksei Huida will be responsible for social affairs, personnel, ideology, and youth policy. Huida is moving back to his home region Vitsebsk from Minsk, transitioning from his previous role as head of the Main Directorate for Personnel Policy in Lukashenka's Administration. He is likely being tasked with 'monitoring' Rahochnik's recovery efforts. Meanwhile, Piotr Belus was promoted from heading Hlybokaye district, and will be responsible for construction, transportation, housing and utilities in Vitsebsk.

New district executive committee heads have been appointed in four districts. Maksim Bakurau was appointed to Hlybokaye district and Leanid Moyzhyk to Orsha district. Both have industrial backgrounds and are expected to leverage their hands-on experience to revive the economy in the regions. Alena Babinskaya was appointed to the Braslau district – local publications [note](#) that it is the first time in 20 years that the district will be headed by a native, and also led by a woman for the first time. Aliaksandar Chasnoit' was appointed to Voranauski district.

## Changes in the diplomatic corps

On 3 March, Lukashenka [appointed](#) new ambassadors to Slovakia, Zimbabwe and Tanzania.

Ihar Fisenka will [serve](#) as ambassador to Slovakia, moving from his role heading the Directorate-General for Europe at the Foreign Ministry (MFA). He previously served as ambassador to France (also accredited to Monaco and Portugal), until his recall in 2021 after the French ambassador refused to hand-over a letter of credence to Lukashenka. Fisenka replaces Andrei Dapkiunas, who was concurrently posted in Slovakia in 2024, while also serving in Austria and at the OSCE. Official Minsk aims to reopen its embassy in Bratislava by September 2026, after closing it in 2023, and to focus on cooperation in areas such as food supply, healthcare, and education.

In the face of European sanctions and international isolation, the Belarusian government is trying to develop economic cooperation with the Global South. Lukashenka [sees](#) economic cooperation and trade with

African countries as one of the main tasks for the MFA, aiming to find alternative markets for Belarusian exports. Yury Nikalaichyk has been named ambassador to Zimbabwe after heading the MFA's Department of Africa and the Middle East. Lukashenka [said](#) the previous ambassador, Ihar Marshalau, wasn't a good fit for the role. Marshalau, who had been [appointed](#) ambassador to Zimbabwe in 2023, with later concurrent postings in Angola and Zambia, had previously had a successful career in security forces, leading financial investigations for the State Control Committee.

While publicly highlighting economic cooperation in agriculture, media reports previously uncovered [schemes](#) among the Lukashenka elites linked to gold mining deals in Zimbabwe. [Reports](#) alleged the use of economic cooperation to bypass sanctions. Deals in Zimbabwe, in particular, were led by Lukashenka's long-term accomplice Viktor Sheiman. It might be that Marshalau was appointed to continue this work, but his background in the security services may have limited his effectiveness in a diplomatic role. Nikalaichyk's appointment might suggest either a shift in priorities or a move toward more professional diplomatic management of these engagements.

Dzmitry Krasouski will take on the additional role as ambassador to Tanzania, alongside his current accreditations to Kenya, Uganda, and Ethiopia.

On 9 April, Lukashenka [appointed](#) Mikhail Orda, who for a long time [led](#) Belarus's Federation of Trade Unions and has sat in the Belarusian parliament since 2024, as ambassador to Mongolia. Back in 2020, Orda headed Lukashenka's election campaign group. This is likely a routine staffing decision which might be explained by lack of diplomatic staff at the MFA.

## **Former head of the Academy of Public Administration demoted to trade union**

In October 2025, Lukashenka replaced Ihar Buzouski as rector of the Academy of Public Administration with Dzianis Duk. On 12 March, after a brief tenure of just over a year, Buzouski was 'unanimously elected' chairman of the Belarusian Trade Union of Employees of State and Other Institutions – one of many decorative state-run trade unions, a move widely [seen](#) as a significant step down for the 53-year-old. Buzouski's career had previously been on a steep rise, including senior roles in Lukashenka's administration, Minsk city authorities, and as deputy minister of information.

## **Changes in the State Control Committee**

On 3 March, a series of [appointments](#) were made in the State Control Committee (SCC), reshuffling key officials across national and regional levels. Maksim Aliashkevich was promoted from chairman of the SSC in the Minsk Region to become deputy chairman of the SSC. His previous role in Minsk will now be taken over by Anatol Darazhko, who until now led the committee in the Hrodna region. Aliaksei Ihlikau, formerly head of the Homiel regional committee, has been appointed to head the SSC in the Hrodna region.

## Official documents and legislation

### Further tightening of state control over political parties and business

On 16 March, Lukashenka [signed](#) the law 'On Amendments to Laws Regulating Civil Procedure and Civil Legal Relations'. The new law was presented as a technical restructuring of the legislation, bringing more than 50 laws into line with the provisions of the updated Civil Code and the Civil Procedure Code, which entered into force in January. Experts [argue](#) that the changes mask a further tightening of state control. The changes affecting political parties and public organisations introduce broader grounds for banning organisations (such as 'threats to the constitutional order' or 'extremist activity') and restricting foreign funding and international cooperation. However, these changes have little impact as they only reinforce already existing limitations of political freedoms. Provisions like expanding subsidiary liability for business founders declared bankrupt are ostensibly about 'fairness', while really being more convenient for courts.

### Revised law on lawmaking: blurring of responsibilities framed as optimisation

On 16 April, Lukashenka [signed](#) the Law 'On Amendments to Laws on Legislative Activity', [presented](#) as an optimisation of the legislation process. Among the main changes, the law introduces regular reviews of legislation by state bodies to eliminate outdated or conflicting laws; gives state bodies broader powers to interpret how to apply acts they adopt; and simplifies the adoption of technical regulations like tariffs by allowing them to be issued without full legal review and published online.

Legal experts [argue](#) that the expansion of powers of officials in legal interpretation may duplicate existing powers of the Supreme Court and Prosecutor's office. They question claims of optimisation of lawmaking, arguing instead that it creates overlapping oversight bodies – Lukashenka's strategy of encouraging competition for loyalty among state bodies to maintain control over the system. The law also introduces elements resembling a precedent-based legal systems, diverging from Belarus's civil law tradition. Giving law-drafting bodies the right to explain

their own acts could lead to biased interpretations in their own favour. As a result, the new legislation may allow authorities to rely on internal databases of their past own responses to dismiss complaints from citizens, weakening legal protections and increasing risks of arbitrariness and corruption.

Emphasis on economic legislation ('acts containing only numerical indicators') in state media coverage of the changes might suggest that one of the goals of the new law is to make it easier for state bodies to convey overcomplicated price control regulations to business. The requirement to double-check the impact of new legislation on business with the Economic Ministry might serve a similar purpose.

## Навіны дзяржкіравання (сакавік - красавік 2026 г.)



## Кадровыя змены ў дзяржаўных органах

### Змены ва ўрадзе

#### Новы намеснік прэм'ер-міністра

9 красавіка Лукашэнка [прызначыў](#) Аляксандра Церахава новым намеснікам прэм'ер-міністра, адказным за будаўніцтва, транспарт і жыллёва-камунальную гаспадарку (ЖКГ). Церахаў раней узначальваў дзяржаўную будаўнічую кампанію «Мінскбуд», а ў 2014-2020 гадах займаў пасаду міністра ЖКГ. Лукашэнка падкрэсліў, што на пасаду разглядаліся некалькі іншых кандыдатаў, але абраў Церахава з-за яго практычнага досведу ў кіраванні дзяржпрадпрыемствам і будоўлі. Церахаў замяніў Анатоля Сівака, які займаў гэтую пасаду з 2020 года і пайшоў у [адстаўку](#) без новага прызначэння — магчыма, 63-гадовага чыноўніка адправілі на пенсію, аднак дакладная прычына невядомая.

У студзені дзяржаўныя СМІ [паведамілі](#), што Лукашэнка публічна адхіліў некалькі патэнцыйных прызначэнняў, падтрыманых урадам.

Сярод кандыдатаў быў кіраўнік Мінска Уладзімір Кухараў, які нібыта хацеў перайсці працаваць ва ўрад. [Кухараў](#), [Церахаў](#) і Турчын разам працавалі ва ўрадзе пры прэм'ер-міністра Сяргею Румасе ў 2018-2020 гадах. Церахаў займаў пасаду міністра ЖКГ і быў зняты з пасады, калі ўрад Румаса адправілі ў адстаўку падчас пратэстаў летам 2020 года. Кухараў у той час быў намеснікам прэм'ера, адказным за будаўніцтва, транспарт і ЖКГ, і памяняўся пасадай кіраўніка Мінска з Сіваком. Магчыма, што цяперашні прэм'ер Турчын імкнецца вярнуць ва ўрад кадры, якія працавалі з ім падчас «ліберальнай» адміністрацыі Румаса.

## Новы міністр культуры

9 красавіка Лукашэнка [прызначыў](#) Марата Маркава з пасады міністра інфармацыі на пасаду міністра культуры. Незалежныя СМІ [назваюць](#) Маркава адным з ключавых ідэолагаў рэжыму Лукашэнкі, раней ён займаў пасаду старшыні праўлення дзяржаўнага прапагандысцкага канала ОНТ. Да пераходу на дзяржаўнае тэлебачанне ён восем гадоў працаваў у адміністрацыі Лукашэнкі, прайшоўшы шлях ад галоўнага дарадцы да першага намесніка кіраўніка галоўнага ідэалагічнага ўпраўлення.

Лукашэнка [заявіў](#), што пераход у Міністэрства культуры быў уласнай ініцыятывай Маркава, і што папярэднія міністры на гэтай пасадзе працавалі неэфектыўна. Маркаў замяніў Руслана Чарнецкага, які ўзначальваў Міністэрства культуры крыху больш за год, са снежня 2024 года. Незалежныя СМІ [адзначылі](#), што за некалькі гадзін да звальнення прэс-служба Міністэрства культуры паведаміла пра афіцыйную сустрэчу ў той жа дзень паміж міністрам Русланам Чарнецкім і паслом Танзаніі ў Беларусі – Чарнецкі, верагодна, нават не быў праінфармаваны пра сваё звальненне.

## Новы міністр інфармацыі

9 красавіка Дзмітрый Жук быў прызначаны міністрам інфармацыі. [Паводле](#) незалежных СМІ, павышэнне Жука — шараговае прызначэнне, каб закрыць вакансію, што ўтварылася пасля таго, як амбіцыйны Марат Маркаў перайшоў у Міністэрства культуры. У медыя Жука [апісваюць](#) як аднаго з вядучых прапагандыстаў: з 2018 года ён узначальваў адно з галоўных праўладных выданняў «СБ. Беларусь сегодня», 15 гадоў да гэтага кіраваў дзяржаўным інфармацыйным агенцтвам БЕЛТА, а ў 1999-2003 гадах быў прэс-сакратаром Лукашэнкі.

Замена міністра інфармацыі адбылася пасля таго, як 3 красавіка YouTube [выдаліў](#) каналы буйных дзяржаўных СМІ, у тым ліку БЕЛТА і прапагандысцкіх тэлеканалаў ОНТ і СТВ. Міністэрства інфармацыі [асудзіла](#) гэтыя дзеянні, пагражаючы жорсткімі захадамі ў адказ, што

парадзіла спекуляцыі наконт магчымага блакавання платформы ў Беларусі.

Эксперты [сцвярджаюць](#), што рэжым Лукашэнкі наўрад ці заблакуе буйныя заходнія сацсеткі, нягледзячы на нядаўняе пашырэнне падобных забарон у Расіі, з-за магчымага негатыўнага ўплыву такога рашэння на папулярнасць рэжыму сярод беларусаў. Новы міністр інфармацыі даволі асцярожна выказаўся наконт забароны YouTube, што адлюстроўвае яго чыста функцыянальную ролю ў выпадку, калі рашэнне аб забароне будзе прынята на больш высокім узроўні. Міністэрства інфармацыі застаецца адным з рэпрэсіўных органаў, адказных за пераслед журналістаў і вядзенне спісу «экстрэмісцкіх матэрыялаў».

## Дзейны міністр затрыманы за карупцыю

12 сакавіка дзяржаўныя СМІ [паведамілі](#) пра рэдкі выпадак затрымання дзейнага міністра па абвінавачаннях у карупцыі. Міністр прыродных рэсурсаў і аховы навакольнага асяроддзя Сяргей Масляк быў затрыманы, нібыта пасля таго, як яго злавілі пры атрыманні хабару. 19 сакавіка ён быў афіцыйна [звольнены](#) з пасады «ў сувязі з учыненнем праступку, несумяшчальнага са знаходжаннем на дзяржаўнай грамадзянскай службе». Масляк быў прызначаны міністрам адносна нядаўна, у красавіку 2024 года. Раней чыноўнік узначальваў Заводскі раён Мінска, займаў пасады ў сферы экалогіі і добраўпарадкавання ў гарадской адміністрацыі, а кар'еру пачынаў у «Зелянбудзе». Падрабязнасці справы былі публічна [агучаныя](#) падчас нарады па барацьбе з «неабгрунтаваным і несумленным пасярэдніцтвам». Незвычайным гэты выпадак робіць затрыманне дзейнага міністра — вядома, што Лукашэнка выбарачна выкарыстоўвае карупцыйныя справы, каб кантраляваць дзяржслужачых ніжэйшага ўзроўню, аднак расследаванні і затрыманні рэдка закранаюць высокапастаўленых чыноўнікаў.

## Змены ў Савеце бяспекі падчас інспекцыі войска

На пачатку 2026 года Аляксандр Лукашэнка пачаў маштабную інспекцыю войска, неўзабаве пасля таго, як амерыканскія войскі захапілі яго блізкага саюзніка, венесуэльскага дыктатара Нікаласа Мадуро. Амаль адразу пасля гэтых падзей Лукашэнка [прызначыў](#) новага камандзіра Сіл спецыяльных аперацый і [загадаў](#) правесці экстранную інспекцыю Узброеных Сіл. Аналітыкі [мяркуюць](#), што раптоўная інспекцыя наўрад ці з'яўляецца праверкай арміі на лаяльнасць — хутчэй гэта праверка дысцыпліны, выкліканая павышанай заклапочанасцю Лукашэнкі асабістай бяспекай. Незалежныя СМІ, [спасылаючыся](#) на каментары прапагандыстаў, паведамлялі, што інспекцыя магла быць прафілактычнай мерай супраць магчымага паўтарэння венесуэльскага сцэнару ў Беларусі.

Інспекцыя пачалася 23 студзеня з прывядзення ў баявую гатоўнасць брыгады, размешчанай у Лепельскім раёне, па асабістым загадзе Лукашэнкі [ў абыход](#) Генеральнага штаба і Міністэрства абароны. Лукашэнка [заявіў](#), што для забеспячэння раптоўнасці інспекцыі ён падпісаў сакрэтны загад, які быў перададзены непасрэдна ў вызначанае падраздзяленне праз сакратара Савета бяспекі Аляксандра Вальфовіча. Камітэт дзяржаўнага кантролю таксама быў [задзейнічаны](#) ў праверцы з задачай нагляду за вайсковай маёмасцю і кантролю за выкарыстаннем бюджэтных сродкаў.

Пасля поўнамаштабнага ўварвання Расіі ва Украіну ў Беларусі значна [пашырыліся](#) праверкі баяздольнасці войска і вучэнні, а таксама павялічыліся выдаткі на абарону. Аналітыкі [адзначаюць](#), што рэальныя наступствы нядаўняй праверкі яшчэ не бачныя, а ў бліжэйшыя месяцы магчымыя рэструктурызацыя або кадравыя змены ў арміі.

З сакавіка Лукашэнка [прызначыў](#) двух новых намеснікаў у Савет бяспекі. Аляксандр Невяроўскі быў павышаны да першага намесніка дзяржсакратара Савета бяспекі Вальфовіча, а Андрэй Гарбаценка стаў намеснікам. Лукашэнка падкрэсліў неабходнасць паляпшэння падрыхтоўкі афіцэрскага складу — задача, верагодна, для Гарбаценкі, які раней быў начальнікам Вайсковай акадэміі. Лукашэнка таксама [згадаў](#), што былыя найміты групы Вагнера выкарыстоўваліся ў якасці інструктараў для беларускіх вайскоўцаў, а намеснік міністра ўнутраных спраў Мікалай Карпянкоў праявіў асабістую ініцыятыву па іх прыцягненні.

## **Змены ў мясцовай адміністрацыі**

З сакавіка Лукашэнка [зацвердзіў](#) перастаноўкі мясцовых чыноўнікаў у двух раёнах Брэста, а таксама ў Брэсцкай і Мінскай абласцях. Сяргей Жыдзецкі быў павышаны да кіраўніка Столінскага раёна, раней ён займаў пасаду намесніка старшыні Пінскага раёна. У Брэсце Аляксандр Уласавец прайдзе з кіраўніцтва Ленінскага раёна кіраваць Маскоўскім раёнам. Яго месца зойме Мікалай Яфімовіч, былы чыноўнік Брэсцкага аблвыканкама. У Мінскай вобласці Сяргея Зубеля прызначылі кіраўніком Лагойскага раёна, ён перайшоў з пасады намесніка старшыні Вілейскага раёна.

9 красавіка [перастаноўкі](#) адбыліся ў Віцебскай вобласці. У апошнія месяцы Лукашэнка неаднаразова [крытыкаваў](#) віцебскіх чыноўнікаў, звяртаючы ўвагу на іх дрэнную працу і праблемы ў сельскай гаспадарцы. У студзені былы пасол у Расіі Аляксандр Рагочнік быў прызначаны кіраўніком Віцебскай вобласці з задачай «выратаваць» яе. Цяпер Лукашэнка прызначыў яму двух намеснікаў у дапамогу. Аляксей Гуйда будзе адказваць за сацыяльныя пытанні, кадры, ідэалогію і моладзевую палітыку. Гуйда вяртаецца з Мінска ў сваю

родную вобласць, пераходзячы з пасады кіраўніка Галоўнага ўпраўлення кадрвай палітыкі ў Адміністрацыі Лукашэнкі, і, магчыма, будзе адказваць за «маніторынг» намаганняў Рагожніка па ратаванні вобласці. Пётр Белусь быў павышаны з пасады кіраўніка Глыбоцкага раёна і будзе адказваць за будаўніцтва, транспарт і ЖКГ.

Новыя кіраўнікі райвыканкамаў былі прызначаны ў чатырох раёнах. Максім Бакураў быў прызначаны ў Глыбоцкі раён, а Леанід Мойжык — у Аршанскі. Абодва маюць бэкграўнд у прамысловасці і, як [чакаецца](#), выкарыстаюць свой досвед для адраджэння эканомікі ў новых раёнах. Алена Бабінская была прызначана ў Браслаўскі раён — мясцовыя выданні [адзначаюць](#), што ўпершыню за 20 гадоў раён узначаліць яго ўраджэнка, і ўпершыню кіраваць гэтым раёнам будзе жанчына. Аляксандра Часнойця паставілі кіраваць Воранаўскім раёнам.

## Змены ў дыпламатычным корпусе

З сакавіка Лукашэнка [прызначыў](#) новых паслоў у Славакіі, Зімбабвэ і Танзаніі.

Ігар Фісенка [заняў](#) пасаду пасла ў Славакіі, перайшоўшы з пасады кіраўніка Галоўнага ўпраўлення Еўропы ў Міністэрстве замежных спраў (МЗС). Раней ён займаў пасаду пасла ў Францыі (таксама акрэдытаваны ў Манака і Партугаліі) да 2021 года, калі быў адкліканы пасля таго, як французскі пасол адмовіўся ўручыць даверчы ліст Лукашэнку. Фісенка замяніць Андрэя Дапкюнаса, які быў паслом у Славакіі з 2024 года і адначасова служыў у Аўстрыі і пры АБСЕ. Афіцыйны Мінск плануе зноў адкрыць сваё прадстаўніцтва ў Браціславе да верасня 2026 года (прадстаўніцтва было закрытае з 2023 года) з фокусам на супрацоўніцтве па «гуманітарных» накірунках, такіх як пастаўкі прадуктаў харчавання, ахова здароўя і адукацыя.

Пад ціскам еўрапейскіх санкцый і міжнароднай ізаляцыі рэжым спрабуе развіваць эканамічнае супрацоўніцтва з краінамі глабальнага Поўдня. Лукашэнка [бачыць](#) эканамічнае супрацоўніцтва і гандаль з афрыканскімі краінамі адной з галоўных задач для МЗС, імкнучыся знайсці альтэрнатыўныя рынкі для беларускага экспарту. Юрый Нікалайчык быў прызначаны паслом у Зімбабвэ, раней ён узначальваў упраўленне Афрыкі і Блізкага Усходу ў МЗС. Лукашэнка [заявіў](#), што папярэдні пасол Ігар Маршалаў не падыходзіць для гэтай пасады. Маршалаў быў [прызначаны](#) паслом у Зімбабвэ ў 2023 годзе, а пазней атрымаў дадатковае прызначэнне ў Анголе і Замбіі. Раней ён меў паспяховаю кар'еру ў сілавых структурах, доўгі час узначальваў дэпартамент фінансавых расследаванняў у Камітэце дзяржаўнага кантролю.

Рэжым публічна акцэнтуюе эканамічнае супрацоўніцтва ў сельскай гаспадарцы, аднак журналісцкія расследаванні раней раскрывалі [схемы](#) эліт Лукашэнкі, звязаныя са здзелкамі па здабычы золата ў Зімбабвэ. У некаторых артыкулах [адзначалася](#) магчымае выкарыстанне эканамічнага супрацоўніцтва для абыходу санкцыйных абмежаванняў. За здзелкі ў Зімбабвэ, у прыватнасці, адказваў даўні саўдзельнік Лукашэнкі Віктар Шэйман. Магчыма, Маршалова прызначылі для працягу гэтай працы, але бэкграўнд у сілавых структурах мог абмяжоўваць яго эфектыўнасць у дыпламатычнай ролі. Прызначэнне Нікалайчыка можа сведчыць альбо пра змену прыярытэтаў, альбо пра пераход да больш прафесійнага дыпламатычнага кіравання гэтымі ўзаемадзеяннямі.

Дзмітрый Красоўскі атрымаў дадатковую ролю пасла ў Танзаніі ў дадатак да сваіх цяперашніх дыпламатычных пасад у Кеніі, Угандзе і Эфіопіі.

9 красавіка Лукашэнка [прызначыў](#) паслом у Манголіі Міхаіла Орду, які доўгі час узначальваў Федэрацыю прафсаюзаў Беларусі, а з 2024 года быў дэпутатам парламента. У 2020 годзе ён узначальваў перадвыбарчую групу Лукашэнкі. Хутчэй за ўсё, гэта шараговае прызначэнне, якое можа тлумачыцца недахопам дасведчанага дыпламатычнага персаналу ў МЗС.

## **Былога кіраўніка Акадэміі кіравання панізілі ў прафсаюзы**

У кастрычніку 2025 года Лукашэнка замяніў Ігара Бузоўскага на пасадзе рэктара Акадэміі кіравання, прызначыўшы рэктарам Дзяніса Дука. Бузоўскі пабыў рэктарам усяго крыху больш за год. 12 сакавіка ён быў «аднагалосна абраны» старшынёй Беларускага прафсаюза работнікаў дзяржаўных і іншых устаноў — аднаго з многіх дэкаратаўных дзяржаўных прафсаюзаў, што [інтэрпрэтуецца](#) як значнае паніжэнне для 53-гадовага чыноўніка. Кар'ера Бузоўскага раней імкліва ішла ў гару, ён займаў пасаду намесніка кіраўніка адміністрацыі Лукашэнкі, кіраваў раёнам у

Мінску і быў намеснікам міністра інфармацыі.

## **Змены ў Камітэце дзяржаўнага кантролю**

З сакавіка ў Камітэце дзяржаўнага кантролю (КДК) адбыўся шэраг [перастановак](#) чыноўнікаў-кантралёраў на нацыянальным і рэгіянальным узроўнях. Максім Аляшкевіч быў павышаны з пасады старшыні КДК Мінскай вобласці да намесніка старшыні КДК. Яго папярэднюю пасаду ў Мінску заняў Анатоль Даражко, які раней узначальваў КДК па Гродзенскай вобласці. Аляксей Іглікаў перайшоў

з кіраўніка Гомельскага КДК на аналагічную пасаду ў Гарадзенскай вобласці.

## Афіцыйныя дакументы і заканадаўства

### Чарговае ўзмацненне кантролю над палітычнымі партыямі і бізнесам

16 сакавіка Лукашэнка [падпісаў](#) закон «Аб змяненні законаў па пытаннях рэгулявання грамадзянскага судаводства і грамадзянскіх праваадносін». Змены ў законе прадставілі як тэхнічнае абнаўленне заканадаўства, якое прыводзіць больш за 50 законаў у адпаведнасць з палажэннямі абноўленага Грамадзянскага кодэкса і Грамадзянскага працэсуальнага кодэкса, што ўступілі ў сілу ў студзені. Эксперты [сцвярджаюць](#), што змены маскіруюць далейшае ўзмацненне дзяржаўнага кантролю. Змены, якія закранаюць палітычныя партыі і грамадскія арганізацыі, уводзяць больш шырокія падставы для забароны арганізацый (напрыклад, «пагрозы канстытуцыйнаму ладу» або «экстрэмісцкая дзейнасць»), а таксама абмяжоўваюць замежнае фінансаванне і магчымасці міжнароднага супрацоўніцтва. Аднак гэтыя змены маюць мала рэальнага ўплыву, бо яны толькі замацоўваюць ужо існуючыя абмежаванні палітычных правоў. Эканамічныя палажэнні, такія як пашырэнне субсідыярнай адказнасці для заснавальнікаў збанкрутаванага бізнесу падаюцца як больш справядлівыя, але на самой справе з'яўляюцца больш зручнымі для працы судаў.

### Перагледжаны закон аб законатворчасці: размыццё паўнамоцтваў, аформленае як аптымізацыя

16 красавіка Лукашэнка [падпісаў](#) Закон «Аб змене законаў па пытаннях законатворчай дзейнасці», [прадстаўлены](#) як аптымізацыя законатворчага працэсу. Сярод асноўных змяненняў закон уводзіць рэгулярную інвентарызацыю заканадаўства дзяржаўнымі органамі, што ўключае перагляд састарэлых або супярэчлівых законаў; дае дзяржаўным органам больш шырокія паўнамоцтвы па тлумачэнні таго, як прымяняць прынятыя імі акты; спрашчае прыняцце палажэнняў, якія ўключаюць толькі лічбавыя паказчыкі (напрыклад, цэны, тарыфы і інш.), дазваляючы іх прыняцце без правядзення поўнай юрыдычнай экспертызы і абяцаючы апэратыўную публікацыю гэтых пастанаў у інтэрнэце.

Эксперты [сцвярджаюць](#), што пашырэнне паўнамоцтваў дзяржорганаў і службовых асоб у галіне тлумачэння законаў можа дубляваць існуючыя паўнамоцтвы Вярхоўнага суда і пракуратуры. Дубляванне паўнамоцтваў дзяржструктур – частка стратэгіі Лукашэнкі па заахвочванні канкурэнцыі за лаяльнасць паміж дзяржаўнымі органамі для падтрымання кантролю над сістэмай.

Змены таксама ўводзяць элементы прэцэдэнтнага права, што супярэчыць традыцыі беларускай прававой сістэмы. Наданне дзяржорганам права тлумачыць прынятыя імі законы можа прывесці да перадузятай інтэрпрэтацыі законаў на ўласную карысць. У выніку новае заканадаўства можа дазволіць уладам абапірацца на ўнутраныя базы папярэдніх адказаў для адхілення скаргаў грамадзян, што аслабляе прававую абароненасць і павялічвае рызыкі карупцыі.

Акцэнт на эканамічным заканадаўстве («акты, якія змяшчаюць толькі лікавыя паказчыкі») у асвятленні змяненняў у дзяржаўных СМІ можа сведчыць аб тым, што адна з мэт новага закона — спрасціць дзяржаўным органам данясенне бізнесу занадта складанага заканадаўства па кантролі за цэнамі. Падобнай мэце можа служыць і новаўведзеная Міністэрствам эканомікі падвойная праверка ўплыву на бізнес новых законаў.